

sentir aquell bell goig de viure que dona l'amor al treball, nervi de la vida selecta. Estem encara, per tant, en època primària, que és d'apostolat, en ple període de persuasió; puix, com diu un adagi castellà: *no están todos los que son, ni son todos los que están*, i és que encara no s'ha caput per part de nombrosos companys la intenció moral, més que la material, l'ètica que en diríem, que anima i persegueix, mirant ben alt i a plena llum, el Sindicat de Metges de Catalunya.

Volem organitzar, amb pau i amor, fonamentant-la en principis equitatius i enlairats, la classe mèdica de Catalunya per a que, tan col·lectivament com individualment, sigui més forta, més

bona i més perfecta; constituïxi una col·lectivitat humana, un Sindicat lliure i voluntari, sense coaccions ni prejudicis de cap llinatge, sense odís ni exclusivismes de cap mena de partit, religió, ni escola. S'equivoquen, doncs, de mig a mig, aquells qui volen cercar un caire o color polític al Sindicat, que no té, ni pot tenir, ja que és una associació que, com diu el gran poeta parlant de la dansa nostra, *estima i avença donant-se les mans*.

Heu's aquí, en una paraula, la nostra ètica. "viure bé per fer bé, treballar amb dignitat i amor, marxar avant sempre, *fer la llum*".

Vilaseca, juliol de 1926.